

**UCHWAŁA NR XXXVII/284/2021
RADY MIEJSKIEJ W ŻYWCU**

z dnia 25 lutego 2021 r.

w sprawie rozpatrzenia petycji

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku *o samorządzie gminnym* (tekst jedn. Dz.U. z 2020 roku poz.713 ze zm.) oraz art. 9 ust. 2 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku *o petycjach* (tekst jedn. Dz.U. z 2018 roku, poz. 870) **Rada Miejska w Żywcu uchwala, co następuje:**

§ 1. 1. Nie uwzględnia się postulatów sformułowanych w treści petycji p. (o.d.o), która wpłynęła do Rady Miejskiej w Żywcu w dniu 3 lutego 2021 roku.

2. Uzasadnienie sposobu rozpatrzenia petycji stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Żywcu do zawiadomienia wnoszącego petycję o sposobie jej załatwienia.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Żywcu

Jarosław Gowin

Uzasadnienie

W dniu 3 lutego 2021 roku do Rady Miejskiej w Żywcu wpłynęła petycja od p.(o.d.o.) – dalej: „Petycjodawca” – w której wezwał Radę Miejską w Żywcu do, cyt.: „...*podjęcia działań w celu zapewnienia równego traktowania wszystkich obywateli, a także do pilnego potwierdzenia w zaproponowanej [przez Petycjodawcę – przyp. wł.] niej uchwale*”. Treść zaproponowanej przez Petycjodawcę uchwały nie posiadała charakteru normatywnego, lecz stanowiła swego rodzaju odezwę (manifest), która miałaby zostać skierowana do władz międzynarodowych, krajowych i lokalnych, a dotyczyć w szczególności równego traktowania zaszczepionych i niezaszczepionych mieszkańców miasta Żywca. Nadto zaproponowany projekt wskazywał na „eksperymentalność” programu szczepień przeciwko wirusowi SARS-Cov-2, który jest realizowany przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej.

Odnosząc się do treści petycji podnieść należy, iż w czasie jej rozpatrywania nie istniał przepis prawa, który zawierałby upoważnienie dla Rady Miejskiej w Żywcu do podjęcia zaproponowanej przez Petycjodawcę uchwały. Dlatego też jej ewentualne podjęcie naruszyłoby określoną w art. 7 *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej* z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. z 1997 roku Nr 78 poz. 483 ze zm.) – dalej: „*Konstytucja RP*” – zasadę legalizmu.

Podnieść należy, że zasada praworządności jest jedną z podstawowych zasad działania organów administracji publicznej. Organy te muszą działać na podstawie i w granicach prawa. Jest to zasada konstytucyjna (art. 7 *Konstytucji RP*), z której wynika w szczególności zakaz domniemywania kompetencji organu władzy publicznej, a tym samym nakaz by wszystkie działania organu władzy publicznej były oparte na wyraźnie określonej normie kompetencyjnej. *Organ władzy publicznej ma obowiązek wskazać istnienie normy kompetencyjnej, uprawniającej go do działania, niedopuszczalne jest bowiem poprzestanie tylko na stwierdzeniu braku zakazu takiego działania w normach zawierających jego kompetencje ogólne* (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2005 roku, sygn. akt: WK 22/04, Legalis nr 67742). Oznacza to, że w państwie praworządnym wszelka działalność władcza wymaga podstaw prawnych, tzn. legitymacji w prawnie nadanym upoważnieniu do działania. Sposób wykorzystywania kompetencji przez organy samorządu terytorialnego nie jest wyrazem arbitralności ich działania, lecz wynikiem realizacji przekazanych im uprawnień. Działania wykraczające poza ramy tych uprawnień są pozbawione legitymacji. Nie ma tu więc pola dla swobody w działalności organu.

Jeżeli organ stanowiący wychodzi poza wytyczne zawarte w upoważnieniu, bądź działa bez takiego upoważnienia, to mamy do czynienia z istotnym naruszeniem prawa. Organom samorządu terytorialnego wolno bowiem jedynie to, na co zezwalają przepisy prawa i mogą działać tylko tam i o tyle, o ile prawo je do tego upoważnia (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 maja 2002 roku, K 20/01, OTK-A 2002 rok, z 3., poz. 34). Innymi słowy, jeżeli organ samorządu terytorialnego podejmuje działania w sprawie, co do której przepis prawa wyraźnie lub pośrednio nie wskazuje jego właściwości, działanie takie stanowi naruszenie konstytucyjnej zasady legalizmu.

Podnieść należy i to, że nawet gdyby Petycjodawca załączył poprawny legislacyjnie projekt uchwały to i tak nie przysługiwało mu prawo do wystąpienia z obywatelską inicjatywą uchwałodawczą. Inicjatywa taka przysługuje, bowiem, grupie mieszkańców posiadających czynne prawa wyborcze do Rady Miejskiej w Żywcu, która liczy co najmniej 300 osób – stosownie do art. 41a ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku *o samorządzie gminnym* (tekst jedn. Dz.U. z 2020 roku poz.713 ze zm.). Mając powyższe na względzie, petycja nie mogła zostać uwzględniona.